

## POSTANOWIENIE

Dnia 20 maja 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Piotr Prusinowski

w sprawie z powództwa M. M.  
przeciwko "A." Spółce Akcyjnej w Z.  
o zapłatę należności pracowniczych z tytułu rozliczenia ryczałtów za noclegi  
oraz z powództwa wzajemnego "A." Spółki Akcyjnej w Z.  
przeciwko M. M.  
o zapłatę,  
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń  
Społecznych w dniu 20 maja 2020 r.,  
skargi kasacyjnej strony pozwanej od wyroku Sądu Okręgowego w B.  
z dnia 3 października 2018 r., sygn. akt V Pa (...),

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.**

### UZASADNIENIE

Powód M. M. wniósł o zasądzenie od A. S.A. w Z. 26.224,73 zł tytułem ryczałtu za noclegi. Sąd Rejonowy w B. wyrokiem z dnia 27 lutego 2018 r. uznał roszczenie co do kwoty 16.652,49 zł., w pozostałym zakresie powództwo oddalił. Apelację pozwanego Sąd Okręgowy w B. wyrokiem z dnia 3 października 2018 r. oddalił. Wskazał, że w spornym okresie powód nie otrzymywał diet za noclegi (tak stanowił regulamin wynagradzania obowiązujący u pracodawcy).

Skargę kasacyjną wywiódł pozwany, wskazał, że doszło do naruszenia art. 77<sup>5</sup> § 3 i 5 k.p. W jego ocenie w sprawie występuje zagadnienie prawne sprowadzające się do pytania czy ryczałt noclegowy to umowny ekwiwalent

kosztów nieponiesionych. Reasumując swój wywód, pozwany stwierdził że od czasu, gdy Kodeks pracy wyraźnie wskazał, że w związku z podróżą służbową mają być zwracane koszty samo utrzymanie przez kolejne rozporządzenia właściwych ministrów ryczału za niekorzystanie z hotelu jest wątpliwe, bo wydaje się, że rozporządzenie przekracza upoważnienie ustawowe, bo jeśli ryczałt nie jest częściowym zwrotem kosztów dla kogoś kto spał w hotelu, a rachunek zgubił lub nie mógł go z jakichś przyczyn uzyskać to jest to świadczenie niemające podstaw w ustawie, gdyż przewiduje ona tylko zwroty kosztów i wydatków.

W ocenie pozwanego skarga kasacyjna jest również oczywiście uzasadniona.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna nie zawiera przesłanek uzasadniających jej przyjęcie do rozpoznania.

Wszystkie wątki związane z prawem do ryczału za noclegi w podróży służbowej kierowców zostały wyjaśnione w dwóch kolejnych uchwałach siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 7 października 2014 r., I PZP 3/14, OSNP 2015 nr 4, poz. 47 i z dnia 26 października 2017 r., III PZP 2/17, OSNP 2018 nr 3, poz. 28. Zapoznanie się z tymi judykatami upewnia, że zagadnienia prawne, na które powołał się skarżący zostały dostatecznie i jednolicie wyjaśnione w orzecznictwie. Trudno w tych okolicznościach twierdzić, szczególnie przy chaotycznym sposobie przedstawienia problemu przez pozwanego, że w sprawie wystąpiło istotne zagadnienie prawne, wymagające interwencji Sądu Najwyższego (art. 398<sup>9</sup> § 1 pkt 1 k.p.c.). Ryczałtowy sposób opłacania różnego rodzaju należności jest powszechnie stosowany w przepisach prawa. Negując tę możliwość trudno dowieść, że rozporządzenie wykonawcze do Kodeksu pracy jest wadliwe z uwagi na przekroczenie upoważnienia ustawowego.

Analiza akt sprawy nie daje również podstaw do uznania, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Bezsprzeczność słuszności skargi kasacyjnej powinna być dostrzegalna *prima facie*, bez wdawania się w drobiazgowo badanie podstaw zaskarżenia. Po zapoznaniu się z wyczerpującym, a wręcz drobiazgowym uzasadnieniem Sądu Okręgowego i skargą kasacyjną deklarowana

przez powoda oczywista zasadność środka odwoławczego nie jest dostrzegalna. Oznacza to, że Sąd Najwyższy w ramach art. 398<sup>9</sup> § 1 pkt 4 k.p.c. nie ma podstaw do przyjęcia skargi kasacyjnej.

Dlatego na podstawie art. 398<sup>9</sup> § 2 k.p.c. orzeczono jak w sentencji.